

Mordet i Haraldsted skov

I ca. 25 år havde der været fred i Danmark. Kong Niels havde regeret, selv om hans hær (hird) nogen gange var skrumpet ind til en vagt på 6-7 mand. Rundt omkring i landet havde Kong Niels indsat betroede mænd på sine gårde som ombudsmænd. De skulle indkræve skatter og være kongens stedfortrædere, når Kong Niels ikke var der. Skatterne var dog ikke særlig høje, så der var rimelig tilfredshed med Niels som konge.

Det eneste problem var, at den sydlige del af landet nogen gange blev hærget af sørøvere, der kom fra de vendiske lande i det nuværende Nordtyskland. Der var også vendiske krigere, der trængte ind over den sydligste grænse og røvede og plyndrede. Specielt i Sønderjylland kunne man risikere, at blive udsat for røverbander, når man drog omkring på de dårlige veje og snævre stier.

Knud Lavard myrdes i Haraldsted skov

For at straffe røvere og vendere i Sønderjylland sættes Knud Lavard til at være lensherre over landsdelen. Knud var opdraget hos Skjalm Hvide på Sjælland. Da han blev en stor dreng, blev han sendt ned til den tyske kejser, for at blive opdraget som ridder der. Her lærte han hvordan en rigtig ridder skulle opføre sig. Han skulle behandle damerne med respekt og omtanke. Han øvede sig i våbenbrug hver dag og deltog i ridderturneringer. Når han deltog i festlighederne ved kejserens hof, var han altid klædt i smukke klæder i spraglede farver og efter sidste mode. Han var en populær og smuk mand ved hoffet.

Frederikssund Museum

Knud var meget ihærdig i kampen mod tyve og røvere. De værste røvere blev snart klynget op i galgerne, og det gjorde specielt købmændene begejstrede, for nu kunne de drage omkring med deres varer uden at risikere at blive overfaldet, udplyndret og slået ihjel. Dernæst tog han fat på kampen mod nabofolket abodritterne, som endte med at Knud bliver konge over abodritterne. Som konge over abodritterne skulle han adlyde den tyske kejser. Knud fandt sig pludselig i en konflikt mellem at skulle adlyde Kong Niels som dansk lensmand (han var jo hertug over Slesvig), og som selvstændig konge over abodritterne. Her skulle han adlyde den tyske kejser. Købmændene i Slesvig by optog Knud i deres lav og gjorde ham til æresborger. Konflikten var tydelig på et møde i Slesvig by mellem kong Niels og Knud Lavard.

Det var almindeligt, at den person med laveste rang skulle rejse sig og gå hen til den anden person, som han skulle adlyde, og kysse ham. Hverken hertug Knud eller kong Niels gjorde mine til at rejse sig og gå hen til den anden. Da ventetiden havde varet pinligt længe, rejste kong Niels sig for at gå over til Knud, men idet den gamle kong Niels havde rejst sig, rejste Knud sig også, og de gik hinanden i møde og mødtes på halvvejen som to ligemænd. Niels' søn Magnus var til stede og blev meget fortrønet og frygtede, at Knud skulle blive konge efter Niels i stedet for ham. Knud bliver meget populær på grund af sin fremtoning og gavmildhed, og fordi han havde skabt fred.

Mistilliden søges bilagt ved at Kong Niels inviterer Knud til en julefest i Ringsted i 1130. Knuds kone Ingeborg, som var højgravid, havde en fornemmelse af, at det ville ende galt, og hun rådede Knud til at blive hjemme, men Knud mente, det var pjat og rejste.

Julefesten forløber godt. Magnus fortæller Knud, at han vil på en pilgrimsfærd, og han vil gerne have Knud til at passe på hans familie og gods. Det bliver besluttet, at Magnus og Knud skal mødes efter juledagene i en skov nord for Ringsted ved landsbyen Haraldsted. Magnus sender en tysk skjald til Knud, for at han skal vise ham vej. Skjalden har svoret troskab mod Magnus, så han må ikke fortælle om sammensværgelsen uden at bryde sin ed. Han fortryder og forsøger at advare Knud uden at bryde sin ed, ved at løfte op i sin kappe, så Knud kan se hans brynje inden under. Knud fatter stadig ikke mistanke. Nu begynder skjalden at synge en vise om forræderi og bedrag. Knud undrer sig stadig ikke. Da de når ud til mødestedet, ser Knud Magnus sidde på en væltet træstamme. Han stiger af hesten og omfavner Magnus. Derved opdager han, at Magnus har en brynje på under kappen. Han undrer sig og spørger hvorfor. - Hvem skal være konge i Danmark, når min far er død? udbryder Magnus. - Det skal du naturligvis, svarer Knud Lavard. Pludselig farer en flok mænd frem med sværd og spyd parat. - Nu skal det afgøres hvem, der skal arve land og rige, råber Magnus. Inden Knud kan nå at trække sit sværd for at forsvare sig, bliver han hugget ned.

Kort tid efter drabet føder Knuds kone Ingeborg en søn, som hun kalder Valdemar (Vladimir - slavisk). Som faderløs sættes han i pleje i samme familie, som Knud blev opdraget hos: Hvideslægten. Overhovedet for Hvideslægten hed Asser Rig.